

Şiir
Ömer ARSLANTAŞ

VAY EMMİMİN DUDU KIZI

Ayağında yemenisi
Kümbetten geliyo sesi
Sağ yana yıkmış efesi
Vay emmimin Dudu kızı
Vay emmimin Dudu kızı

Evimizin önü seki
Türkmenler yüledi yükü
Seherinen datlı koku
Sür emmimin Dudu kızı
Vay emmimin Dudu kızı

Evimizin ardı orman
Dizimde kalmadı dermen
Kalbimden çıkardım ferman
Vur emmimin Dudu kızı
Vay emmimin Dudu kızı

Sabahınan erken kalkar
Pırtıyı yunağa döker
Teri burcu burcu kokar
Yur emmimin Dudu kızı
Vay emmimin Dudu kızı

Kanı ocaklığa akar
Acısı canımı yakar
İkizler gözüme bakar
Oy emmimin Dudu kızı
Vay emmimin Dudu kızı

Kadir oğlum teyzem Elif
Tüfeğime diktim kılıf
Sana derim gelin Elif
Han(i)emmimin Dudu kızı
Vay emmimin Dudu kızı

Yine Lutfiye Kurtbeyoğlu'dan yazmış bir ağıt.
Kabalcoğlunun Kızı Güllü beklenmedik bir şekilde ölünce
Kabalcoğlu ağıt yakar.

GÜLLÜNÜN AĞIDI

Akar Fetene deresi
Uzak Maraş'ın arası
Tez gelesin doktor beyim
Azgın Güllü'mün yarası

Yorulдум Allah yorulдум
Kendi kendime darıldım
Kızın Güllöldü deyince
Kızgın sobaya sarıldım

Çağırdım getirdim yola
Okuntu dağıttım ele
Savcı Beyim keşfe gelmiş
Doktor da yanında bile

Maraş Deresi'nde çınar
Yel eser yaprağı döner
Şehit benim Güllü Kızım
Mezarında ışık yanar.